

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Eadem alijs quoq[ue] ægris succurrens, præsertim Petronillæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

stare illud est de Alphonso Aragonio Siculorum rege, qui apud Panormit.
Iuliani templum, juxta Neapolim, militem grauiter in proelio lib. 3. de reb.
vulneratum videns, suo sudario vulnus eius obligauit. Cum ve- gestis Al-
rò nullam spem vitæ præsentis haberet, ad beatam, & immor- phonfi.
talem hortatus est: mortuumque sepeliri diligentissimè curauit.
Sed, ne nostro æuo deesse exéempla videantur, veniam ad recen-
tiora.

Maria Victoria, vidua facta, charitate ardens, occasionem V.
quærebat charitatem exercendi. Et inuenit domi forisq̄ue. Au- Ferdinand.
dierat aliquando miserabilem, è vicina domo, eiulatum; ad Meltio lib. 1.
quem, relictis alijs rebus omnibus, aduolans intellexit, esse vitæ illius
eum eiulatum mulieris, in partu, periclitantis, quæ iam complu- cap. 5.
res dies fortum non poterat eniti, hoc ipso pro mortuo habitum.
Iubet laborantem paululùm à conatu quiescere Victoria. Interea
ipsa in lipsanothecam, in qua S. Crucis particula continebatur,
inclinata, DEVM pro periclitante orat; nec diu factum est, cum,
illâ preces fundente, puerpera partum fudit, puerum & crucis
virtuti, & Victoriæ ascriptum pierati: quæ postea multis diffi-
culter parientibus, eandem S. Crucis particulam mittere roga-
ta, apud plerasque crucem cruce pepulit.

Sed vt de ægrotis bene merendi occasionem etiam domi VI.
suæ haberet, amisso per mortem marito, filius quoque illius co-
pit ægrotare, & quidem per quatuor aut quinque continuos
annos, donec viuere simul, & ægrotare desineret. Quo in morbo,
plus quàm matrem se ostendit. Omnia enim abjectissima non-
dedignata est ei præstare; neque passa est vllam ancillarum fo-
mentum aut emplastrum ei imponere. Multùm fecisset alia
mater, si tam diutino gnati morbo non fuisset fatigata, aut in
impatientiam data. Hæc etiam gauisa est exercitio patiendi.
Quamobrem, eo defuncto, non tam luxit, quòd filium Angelicæ
propè innocentia parem, sed quòd ægrum amisisset, cui seruien-
do ipsa meritum cæleste potuisset sibi præmiumque locupletare.
Morbum enim illius, lucri sui spiritualis agrum esse arbitraba-
tur. Cuius virtutis ansam illi etiam mater illius præbuit, sed
præcipuè quoque sociarum omnium charissima *Petronilla du*
Passage, quæ, longo tempore DEVM orauerat, vt graui morbo,

in hac vita, Purgatorij sui poenas pensare posset. Beneficij enim loco, posuit, ægrotare, & huius vitæ cruciatu luere, quod in alteram vitam dilatatum longè sciuit causam esse suppliciorum, acerbiorum. Exaudita est; & ad Iobi imitationem, vlcere pessimo percussa. Et quamquam vlcus illud vnicum erat, tamen grauissimum fuit, quippe quod ori infederat. Quam ob causam non solùm summa erat illi cibi sumendi difficultas, sed etiam nõ sine magno dolore loquebatur. Et quàm molestè illi acciderit ea plaga, vel inde intelligi potest, quòd ijs, qui cum ea sermocinabantur, nauseam vomitumque mouerit. Durauit hæc crux vsque ad mortem Petronillæ, quæ eam equissimo semper animo tulit. Patientiæ & coronæ indicium fuit, quòd grauissima illa oris mephitis, post mortem, in suauissimum illico, ac velut Elysium odorem fragrantiamque fuerit commutata. Hunc Petronillæ morbum atque hanc intolerabilem alijs camerinam Victoria arripuit in vsuram charitatis & tolerantie prouentum. Nam vsque ad extremum spiritum illi adfuit, dies noctesque inaudito patientiæ ac perseuerantiæ exemplo verbis eam, consilijs, & seruitijs consolans. A qua meritò discunt filia parentibus; filij parentes; subditis superiores, & sani agris succurrere. Siquidem si nulla alia esset morborum causa, hæc sufficeret, vt mortalibus causa patiendi & succurrendi suppeditetur. Ideò alijs ægrotantibus, alij valent, vt inualidis exhibeant charitatem; faciantque, quod sibi fieri vellent, si ipsi decumberent; aut quod fieri volent, cum decumbent.

VII.

Quidam, in hospitali domo, aut Valetudinarijs, exigua pecuniolæ causa, non horrent foedissimo morbo laborantibus ministrare. Longè maius lucrum in celo repositum est ijs, qui sola charitate tracti astare ægrotis, eisque inferuire non detreterant. Quamquam id ipsum magni ab ijs faciendum est, quòd in ægrotis ipsi Christo seruiant, qui sæpius ægroti forma se se misericordibus obtulit. De Martyrio D. Gregorius narrat, eum signo crucis panem fecisse crepantem; alij memorant, eum leprosum humeris susceptum ad cœnobium apportasse; iamque non procul distantem clamasse: *Accurrite citò, fratres mei, & portas reserate: frater enim Martyrium Christum Dominum vobis apportat.*

S. Gregor.
lib. 1. cap. 11.
dialog.